

Гаджети в житті дитини: за і проти

З одного боку, сучасні технології допомагають дітям розвивати увагу, дрібну моторику, сприяють їх інтелектуальному розвитку. З іншого – вони нерідко забирають багато часу, якого, в результаті, не вистачає на активні заняття і розваги. Давайте розберемося, наскільки корисні, і чим шкідливі гаджети для дитини.

Аргументи «за»

Гаджети – частина технічного прогресу. Комп'ютерні та інтернет-технології – така ж частина сучасної людини, як холодильник, метро, літак та інше. Їхнє призначення – допомагати працювати і відпочивати з комфортом. Чим раніше дитина навчиться користуватися цими благами цивілізації з користю для себе – тим краще. Отже нехай опановує новими навичками.

Заповнюємо паузу з користю. Після появи комп'ютерів, планшетів, смартфонів батькам більше не потрібно ламати голову, чим зайняти дитину в черзі в поліклініці або під час тривалої поїздки. Немає потреби брати з собою пакет іграшок. Тепер можна просто увімкнути малюкові улюблений мультфільм або гру. Він не сумуватиме, цікаво проведе час, і не буде заважати оточуючим.

Гаджети – розвиваючий інструмент. Різнокольорові пірамідки, кубики, пластилін, фарби, машинки, пупси та інші традиційні дитячі атрибути – це не просто іграшки, а засіб для фізичного, соціального та інтелектуального розвитку дитини. Також і гаджети. Коли малюк хаотично натискає на кнопки, він розвиває дрібну моторику і мимоволі запам'ятовує деякі букви і цифри. Коли розглядає картинки на екрані і вибирає мелодію – тренує зорове і слухове сприйняття. Важливо спрямувати дії малюка в потрібне русло. Існує безліч електронних ігор, які розширюють кругозір дитини і допомагають їй освоїти різні навички. На роль однієї з таких ігор підійде і найпростіший графічний редактор.

Помічник у навчанні. Електронні пристрої здатні зберігати в собі цілу бібліотеку. Електронна книжка допомагає дитині отримувати нові знання так само, як і звичайна паперова. До того ж, не потрібно нести важку добірку книг з бібліотеки і назад. Досить завантажити цікаву книгу з інтернету. Батьки можуть привчити дитину до того, що інтернет – джерело корисної інформації, а не тільки джерело ігор.

Завдяки гаджетам ми можемо віртуально відвідати музей, іншу країну, опинитися в іншому часі або у космосі, змодельювати ситуації, які діти не мають можливості побачити в повсякденному житті.

Комп'ютерні розвивальні ігри чудово мотивують дітей до вивчення нового, наприклад іноземної мови.

Аргументи «проти»

Проблеми зі здоров'ям. Технічний процес звільнив людей від багатьох фізичних навантажень. Актуальною проблемою людства стали гіподинамія та її наслідки для здоров'я (надмірна вага, серцево-судинні захворювання, слабкість м'язової системи).

Недолік руху особливо небезпечний для зростаючого дитячого організму. Від тривалого сидіння на одному місці (а саме цим загрожує захоплення гаджетами) порушується циркуляція крові в ногах, внутрішніх органах, включаючи головний мозок. Це погано позначається на розумових процесах, пам'яті, концентрації уваги.

Якщо дитина віддає перевагу комп'ютерним іграм, а не рухливим, його м'язова система стає слабкою, порушується постава (що веде до порушення функцій внутрішніх органів і систем), з'являються зайві кілограми.

Крім того, дитячі очі відчують колосальне навантаження , рано виникають проблеми із зором.

Емоційна залежність. Якщо дитина проводить дуже багато вільного часу за комп'ютером, планшетом або смартфоном, у неї формується залежність від них. Поступово інші розваги стають нецікаві. А втративши улюбленого електронного пристроя, дитина починає нервувати і вередувати.

Тривале споглядання екрана (впродовж 1 години для старших дошкільнят) призводить до перезбудження нервової системи, розвитку агресивності та інших розладів.

Замінюють реальне спілкування. Проведення часу з гаджетом і віртуальне спілкування можуть заважати освоювати навички комунікації, встановленню повноцінних соціальних зв'язків. Замість того, щоб заводити реальних друзів і спілкуватися з ними вживу, деякі діти занадто серйозно сприймають героїв комп'ютерних ігор.

Батькам варто стривожитися, якщо у дитини немає друзів, а в компанії дітей він поводить себе скуто.

До того ж для повноцінного інтелектуального розвитку необхідна постійна сенсорна інтеграція з довкіллям, яку дорослі часто замінюють екранними засобами. Задоволення потреби в пізнанні, що виражається у зливні запитань, теж перекладають на комп'ютер і навіть замінюють мультфільмами вечірні задушевні бесіди, такі потрібні для встановлення психологічного контакту з малюком і відносин співробітництва.

Слід узяти до уваги і те, що нереальні події на екрані спотворюють уявлення дитини про справжній світ, порушують формування навичок безпечної взаємодії з об'єктами (наприклад, малюк, який вивчав світ за планшетом, не здатний ухилитися від м'яча, адже на екрані м'яч, що летів прямо в нього, ніколи не вдарить).

Перегляд навіть найкращого фільму дасть малюку користь лише тоді, коли поруч із ним буде мудрий дорослий, який пояснить, що відбувається і чому, обговорить з дитиною мотиви вчинків персонажів, їх наслідки, підведе до розуміння висновків.

Екранна залежність не виникає за один день, вона заволодіває дитиною поступово, на очах у дорослих.

Віртуальний світ дуже привабливий, яскравий, динамічний. Протиставити йому можна лише красу, романтику, рух і дивовижні відкриття реального світу. Якщо батьки захоплені цікавими справами, люблять природу, спорт, музику, рукоділля, активний відпочинок, беруть дитину з собою в походи, разом майструють і променять радістю від цього, то їхні сини і доні розставляють пріоритети правильно, і екран ніколи не заповнить їх.

Насправді, побічного ефекту від використання гаджетів уникнути нескладно. Батькам потрібно контролювати кількість часу, який діти витрачають на електронні ігри та перегляд мультфільмів. У дитини не буде залежності від них, якщо у неї є альтернативні інтереси (гуртки, прогулянки, спорт).

А ще не забувайте, що до певного віку головним прикладом для дитини є її батьки. Якщо мама з татом весь вільний час проводять в соціальних мережах, то не варто дивуватися, що гаджети асоціюються у дитини з чимось надзвичайно важливим і захоплюючим.

Сучасна дитина значно відрізняється від своїх однолітків ХХ століття темпом розвитку, словниковим запасом, здібностями, проте це зовсім не говорить про те, що вона стала гіршою або кращою, вона просто стала іншою, і їй дуже потрібні любов і тепло дорослих.